

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ท่านมาก็ชุ่มเย็น

ก่อนจึงหัน

ให้เขาไปค้นหาช้างที่วัดภูวี่ ดูว่าพบจุดมันแล้ว ช้างตัววงเสีย เขาพยายามจับเอาช้างนั้นมารักษา เท่าไรเราเสียให้หมด ตลอดติดตามล่ามัน เราจะให้ทั้งนั้น กำลังตาม พบจุดมันแล้ว ก็มันมีฝูงนี้ ช้างตัวนี้มันอยู่ในฝูงของมัน ส่วนวงมันเป็นแผลใช้ใหม่ กำลังให้เขาตาม พระเรา ๒๘ เหนอ (๒๘ ครับผม) สำหรับวัดป่าบ้านตาดเราเปิดโอกาสให้พระทำความเพียรได้ตลอดเวลา ไม่ให้มีงานการอะไรเข้าไปยุ่งเกี่ยว งานนั้นงานนี้มันงานสั่งสมกิเลส การตั้งความเพียรเราด้วยมีสติปัญญา จะทำได้ก็ตาม ยืน เดิน นั่ง นอน เรียกว่าทำแห่งความเพียร นี่เป็นทำแกกัเลส สติเป็นสำคัญในการแกกัเลส

เราเปิดโอกาสให้หมดสำหรับวัดนี้ คือเราเน้นหนักทางความเพียร อย่างอื่น ๆ เป็นงานยุ่งต่างหาก ทำอยู่ในวัดก็สั่งสมกิเลสอยู่ในวัด ถ้าเป็นงานนอกจากการถอดถอนกิเลส เช่น เดินจงกรมนั่งสมาธิด้วยความมีสติ นั้นประกอบความเพียรแท้ งานอยู่ในวัดเป็นงานสั่งสมกิเลสมีเยอะนะ ไม่ใช่งานแกกัเลส มันเป็นงานสั่งสมกิเลส วัดกรรมฐานเรานี้แหละ วัดนอกนั้นไปแล้วไม่ต้องพูด พูดวัดกรรมฐานวัดป่าบ้านตาดในความรับผิดชอบของเรานี้แหละ มันทำงานอะไรทุกวันนี้วัดป่าบ้านตาดพระเถระนะ หรือมีแต่การสั่งสมกิเลส หรือเกาหมัดอยู่อย่างนั้นหรือ เกาเห็บเกาหมัดอยู่อย่างนั้นหรือ เห็บหมัดอยู่ในหัวใจคือกิเลสเกมันตรงนั้นซิ

ใครมีสติดีคนนั้นถ้าไม่มีรากฐานก็จะตั้งได้แน่นอน ถ้าสติจับติด ๆ แล้วตั้งรากฐานได้เป็นความสงบ นั้น ขึ้นเบื้องต้นเป็นความสงบ จากนั้นก็แน่นอนหมั่นคงเป็นสมาธิ ที่นี้ก็ก้าวเดินด้วยปัญญา การพิจารณาทางด้านปัญญาพิสดารมากนะ ท่านนักภavanaทั้งหลายขอให้สังเกตด้วยดีที่อธิบายให้ฟังนี้ ไปเป็นคติเครื่องเตือนใจเจ้าของเวลาต้องการความสงบไม่ต้องยุ่งกับทางด้านปัญญาคิดอ่านไตร่ตรองต่าง ๆ ให้มีอารมณ์อันเดียว เช่น พุทโธ สติกับพุทโธจับติด นั้นละเรียกว่างานอันเดียว ไม่ต้องเอางานอื่นมาแทรกเวลานั้น ทำความสงบ

สติเป็นสำคัญ ให้สงบ ถ้าจิตสงบแล้วก็หมดเรื่อง เพราะจิตเป็นผู้ก่อเรื่อง พอจิตสงบจิตก็ไม่ก่อเรื่อง เรียกว่าจิตสบาย เราวางรากฐานของจิตให้เป็นสมาธิให้เป็นความสงบ เริ่มต้นที่จะถอดถอนกิเลสวางอย่างนี้ เมื่อจิตมีความสงบแล้วก็เย็นใจคนเรา อยู่ที่ไหนเย็นใจ ๆ สบายใจ สงบ จากสงบแน่นเข้าไปเป็นสมาธิมีความแน่นหมั่นคง จิตก็สบาย จากนั้นเริ่มพิจารณาทางด้านปัญญา ดังอุปชฌาย์สอนพระบวชใหม่ เกสา โลมา

นขา ทันทา ตโจ ผม ขน เล็บ ฟัน หน้ง ย้อนหน้าย้อนหลังให้พิจารณานี้ ถ้ายังตั้งรากตั้งฐานไม่ได้ก็ให้เอาค่านีละ ตจปัญจกรรมฐาน คือกรรมฐานมีหน้งเป็นที่ห้าแปลแล้วนะ ให้เอาอันนี้เป็นอารมณ์ของจิต เป็นได้ทั้งสมณะเป็นได้ทั้งวิปัสสนา เวลาจิตที่ยังไม่มีรากฐานให้เอาอันนี้เป็นอารมณ์ของจิต

ใครจะชอบพุทโธ ธัมโม สังโฆ หรือ เกสา โลมา นขา ทันทา ตโจ บทใดก็ได้ตามแต่จริตชอบ มีสติติดแนบอยู่นั้น เป็นคำภาวนากล่อมใจให้มีความสงบ ที่นี้ใจออกทางด้านปัญญาแล้ว อารมณ์ของ เกสา โลมา นขา ทันทา ตโจ ก็เป็นอารมณ์ของวิปัสสนา คือทางด้านปัญญาไป เหมือนมีดพลิกสันเป็นสันพลิกคมเป็นคม เรื่องกรรมฐานก็เหมือนกันให้พากันพิจารณา

พระพุทธเจ้าเลิศเลอท่านเลิศเพราะอะไร ท่านเลิศเพราะความดีความดีนั้นเป็นบ้ำอยู่เหมือนโลกทุกวันนี้เหรอ พระพุทธเจ้าไม่มีความหมายอะไร ยกเสกสรรปั้นยอเอา ล้วม ๆ ถาน ๆ นี้ขึ้น ชีโลก ชีโครธ ชีหลงขึ้นแข่งพระพุทธเจ้า ผลที่ได้ก็มีแต่ไฟเต็มหัวใจ เราผู้แข่งนั้นแหละ ไม่เต็มผู้ใดนะ ยิ่งผู้มาภาวนาแล้วตั้งใจให้ดี อย่ามาหาเรื่องหารวาก่อเรื่องก่อราว จิตจ่อลงไปนี่ไปหาดูแต่คนอื่น นี่เพื่อเหลือเกินนะเรา ไปดูตั้งแต่คนอื่นไม่ดูตัวเองเลย จ่อเข้าไปนี่เรื่องมันอยู่ที่หัวใจนี้ มันจะคิดเรื่องใดของบุคคลผู้ใดดีชั่วประการใด มันจะขึ้นที่จิตนี้ ถ้าสติมีอยู่แล้ว พอปรากฏขึ้นพัดดับพร้อม ๆ นั้นผู้มาแก้กิเลส

อันนี้จ่อลงไปคนนั้นไม่ดีคนนี้ไม่ดี คนนั้นดีน่าชมเชยคนนี้ไม่ดี มีแต่พวกบ้ำมันไม่ภาวนา มันมาหาสั่งสมพินไฟเผากัน ยิ่งวัดป่าบ้านตาดด้วยแล้วยกให้เป็นอันดับหนึ่งคือในคร้ว ในคร้วนี้เป็นอันดับหนึ่ง กองพินกองไฟอยู่นั้นหมด ยกโทษยกกรรมกันอยู่นั้นหมด ยกตนเป็นผู้วิเศษวิโสอยู่ในนั้นหมด จำหรือยังพวกในคร้วนะ เรากจะแตกแล้วนะ ถ้าทนมไม่ไหวแล้วไล่หนีหมดเลย มันเป็้อจริง ๆ นะ ทน เเฉเหมือนหูหนวกตาบอด ฟังนั่นฟัง คัดนั่นคิดเต็มหัวใจ แต่เก็บไว้อย่างนั้น ไม่ถึงกาลออกไม่ออก ไม่ถึงกาลแนะนำหรือดูดำว่าการว่าไม่ว่า เเฉ ๆ นะ

พากันคิดอ่านไตร่ตรองชิ เรื่องคิดเรื่องคนอื่น คนนั้นไม่ดีคนนี้ไม่ดี มันเป็นนิสัยสันดานของคนเลวภายในใจนั้นแหละ มันเป็นอยู่ภายในใจก็เรียกว่าคนเลวคนพาลภายในใจ ถ้ายิ่งออกไปแสดงแล้วอาละวาดใหญ่ นะ พากันดูตัวเองชิ มาภาวนาท่านให้ดูหัวใจตัวเอง ความเคลื่อนไหวของใจนั้นละเป็นอันดับหนึ่ง ให้ดูตัวนั้นก่อนจึงเรียกว่าภาวนา ถ้าไม่ออกข้างนอกดูหัวใจ หัวใจที่เป็นเจ้าเรื่องด้วยสติใจก็สงบ พอใจสงบแล้วสบาย จำเอาเพียงแค่นี้ก่อน ยังไม่ได้พูดถึงเรื่องความละเอียดลออยิ่งกว่านี้ เท่านั้นให้ไปปฏิบัติเถอะนะ ได้เท่านั้นก็สบายแล้ววันหนึ่งคืนหนึ่ง เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

สรุปทองคำถึงวันที่ ๒๙ มิถุนา ทองคำที่หลอมแล้ว ๔๖๒ กิโลกรัม เท่ากับ ๓๗ แท่ง ทองคำที่ยังไม่หลอม ๑๑ กิโล ๕๓ บาท ๕๕ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมเป็น ๔๗๔ กิโล ๒๐ บาท ๖๕ สตางค์ ถ้ารวมกับ ๓๗ กิโลกรัมที่มอบไปแล้วเข้าด้วยกันก็เป็น ๕๑๑ กิโล ๕๓ บาท ๕๕ สตางค์ อย่างนั้นนะที่เราพร้อมหน้ากันช่วยชาติของเราที่กำลังจะจมเมื่อ ๒๕๔๐ ได้ฟื้นขึ้นมามากมาย ฟื้นขึ้นเห็นได้ชัดเจนมาก

ทองคำที่เราได้จากการช่วยชาติคราวนี้เป็น ๑๑,๕๑๑ กิโล เป็นของเล่นเมื่อไร ถ้าเราไม่ฟื้นเราไม่หาไม่ได้ ทองคำเหล่านี้ไม่มี นี่ขึ้นมาตั้ง ๑๑,๕๑๑ กิโล ไม่ใช่ของเล่นนะ ส่วนดอลลาร์ได้เข้า ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ที่เข้า ส่วนเงินไทยนี้ไม่ได้เข้าแหละ เราเอาซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงสองพันล้านบาทเท่านั้นแหละ นอกจากนั้นกระจายทั่วประเทศเลย ท่านทั้งหลายเห็นไหมนี่ละธรรมนำโลกนำอย่างนี้ นำด้วยความบริสุทธิ์ทุกสิ่งทุกอย่าง

หลวงตาบัวเป็นผู้อาราธนาธรรมมาเป็นจิตเป็นใจ เป็นความเคลื่อนไหวทุกอย่าง เพื่อนำพี่น้องทั้งหลายที่เป็นชาติไทยของเราทั่วประเทศ ให้ฟื้นฟูขึ้นจากความล่มจม ผลก็ปรากฏขึ้นมาให้เห็นอย่างนี้เห็นใหม่ละ ทองคำก็ตั้ง ๑๑,๕๑๑ กิโลของเล่นเมื่อไร ดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ที่เข้า ไม่เคลื่อนไหว เป็นแรงงานหรือเป็นหัวใจอันสำคัญ หรือเป็นรากแก้ว หรือเป็นแก่นอยู่ในชาติไทยของเรา ลมหายใจเข้านั้นหมดเลย ต่อจากนั้นก็ออกช่วยโลก เงินที่ได้มานี้เราไม่เคยแตะแม้บาทหนึ่งเลย ฟังซิ นี่ละธรรมนำโลกนำอย่างนี้ ท่านทั้งหลายจำเอานะ ถ้าโลกนำโลกจม จมไปเรื่อยๆ เอาพุงใหญ่พุงหลวงเข้ามายิ่งจมใหญ่เลย

ใครเป็นคนมั่งมีศรีสุขพอเพื่อนมนุษย์ด้วยกันจะอาศัยได้ ยกขึ้นมาเป็นผู้นำ นำก็เลยนำเข้าไปสะแตกหมด เหมือนปล่อยหมาเข้าถ่าน ใครเป็นผู้นำแบบนี้ละ เราจึงได้พูดแล้วพูดเล่า ดวงชะตาของเมืองไทยเรานั้นเป็นยังไง เอาใครมาเป็นผู้นำ เป็นผู้ใหญ่มากเป็นผู้นำเป็นยักษ์เป็นผีใหญ่กินบ้านกินเมืองตลอด เวลานี้ยังไม่ปรากฏว่าได้ผู้นำที่ดีมาเป็นที่ระลึกของพี่น้องชาวไทยเรา ถ้าไม่พูดเสียเลยก็ไม่ได้นะ ก็มีท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ ท่านเป็นธรรมอยู่แล้วเต็มตัวของท่าน ท่านไม่ได้สมัครจะเป็นนะ อยู่ๆ ก็ไปขอยกอาราธนาท่านขึ้นมาเป็นผู้นำ ช่วงระยะนี้ชุ่มเย็น พูดซัดๆ อย่างนี้ละ จากนั้นท่านก็ลาออกแล้วก็แหวกเหลวมาเรื่อยๆ อย่างนี้ เห็นไหมท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ เดินทางเรื่องอรรถ เรื่องธรรม บรรดาประชาชนผู้มีศีลมีธรรมด้วยกันยกให้ท่านเป็นเบอร์หนึ่งได้เลย ท่านสัญญา ธรรมศักดิ์

นี่ละธรรมไปอยู่ที่ไหนเย็นๆ อย่างนี้แหละ ตายใจได้ เอาท่านมาเป็นนายกชั่วคราวเพราะจำเป็น ท่านไม่อยากมา แต่เอาท่านมาก็ชุ่มเย็นในระยะนั้น พอจากนั้นไป

เหลวแหลกแหวกแนวมาเรื่อย ๆ อย่างนี้เห็นใหม่ละ กิเลสเข้าตรงไหนแหลกตรงนั้น ถ้าธรรมเข้าตรงไหนชุ่มเย็น ๆ

นี่เราก็นำพี่น้องทั้งหลาย เราไม่เคยคิดเคยอ่านว่า เราบวชมาแล้วจะได้มาเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมืองอย่างนี้ บวชบิณฑบาตเข้าเรียนหนังสือ ออกจากนั้นก็เข้าป่าเข้าเขาเลย พัดกับกิเลสอยู่ในป่าในเขา ๆ เป็นเวลา ๙ ปีจึงลงเวที พุดให้มันชัดเจน กิเลสหนาแน่นหรือไม่หนาแน่น เก่งหรือไม่เก่ง กองทัพธรรมเราก็พัดกันถึง ๙ ปีกิเลสถึงได้พังจากหัวใจ พอพังจากหัวใจก็จำ จากนั้นก็เอากองทัพธรรมนั้นละมาช่วยโลกอยู่เวลานี้

อย่างช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้ บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ เห็นใหม่ นี่ละธรรมนำโลกตายใจได้ใหม่ละ เราไม่มีอะไรที่จะไปแตะไปต้องไปหยิบไปฉวยเอามาพอให้เป็นเครื่องไม่สบายใจ ไม่มี มีแต่ความอบอุ่นเต็มหัวใจเราว่า ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาเต็มสัดเต็มส่วน นี่ละธรรมนำโลกเป็นอย่างนี้ ได้มาเท่าไรออก อย่างเงินวัดป่าบ้านตาดไม่มี บอกชัด ๆ ว่าไม่มี เพราะเราไม่เก็บ ออกหมดเลย ไม่ว่าทางไหน ๆ ทั่วประเทศไทย ไม่ว่าใกล้ไกล ขึ้นชื่อว่าประเทศไทยเป็นขอบเขตเลย

ทางไหนจำเป็นมากน้อยใกล้ไกลขอมา ๆ ด้วยเหตุผลจำเป็นที่ควรจะสงเคราะห์ มากน้อยให้ทันที ๆ เหตุผลเป็นสำคัญ เพราะพร้อมที่จะให้อยู่แล้วเงินเหล่านี้ แต่ที่จะให้ต้องมีเหตุผล เหตุผลสมควรที่จะได้รับมากน้อยเพียงไร พิจารณาเรียบร้อยแล้วให้ตามนั้น ๆ เราให้มาอย่างนี้ เงินในวัดนี้จึงไม่มี สำหรับวัดป่าบ้านตาดบอกว่าไม่มีเงิน มีเท่าไรออกช่วยโลกทั้งหมด จึงเรียกว่านำโลกนำพี่น้องชาวไทย เอ้า จะนำ นั่นเห็นใหม่ ปี ๒๕๔๐ กำลังจะจมน้ำทั้งประเทศ เราก็ดำประกาศขึ้นทั้ง ๆ ที่เราไม่เคยคิดเคยอ่าน แต่ได้ประกาศออกมาว่า เอ้า จะนำ เพราะไม่อย่างนั้นมันจะจมน้ำจริง ๆ ก็เห็นแต่ธรรมเท่านั้น จะพาดุดลากขึ้นได้ เราก็อ่านพี่น้องทั้งหลายทำด้วยความสุจริตยุติธรรมภายในใจของเรา

บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ทุกสิ่งทุกอย่างได้มาเข้าคลังหลวง เช่นอย่างทองคำได้เท่าไรเข้าคลังหลวงหมด ดอลลาร์สักเท่าไรก็เข้าคลังหลวง จากนั้นก็แบ่งออกมาช่วยเงินไทยออกช่วยโลกเหมือนกันไม่ไปไหน ออกช่วยพี่น้องทั้งหมดที่บริจาคมาเหล่านี้ เราไม่เอาไปไหน เราให้ทั้งนั้นแหละ เราไม่เอาเราพอแล้ว นี่ละธรรมพอเป็นอย่างนั้น ธรรมพอไม่หาธรรม พุดจริง ๆ เวลานี้เราไม่หาธรรม ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนเราหาธรรมแทบเป็นแทบตายจนจะสลบไสลอยู่ในป่าในเขา เพราะหาธรรมทั้งนั้น พาดเสียเต็มหัวใจ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่หา

ทุกวันนี้เราพุดจริง ๆ เอา ใครจะว่าหลวงตาบ้าเป็นบ้า เอ้าว่ามา ไม่มีใครพุดในประเทศไทยเราว่าเราพอแล้วธรรมในหัวใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเราพอแล้ว เราไม่ต้องการอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้มานี้เราเสียสละเพื่อพี่น้องชาวไทยเราทั้ง

ประเทศหมดเลยเราไม่เอา นี่จึงเรียกว่าพอเข้าใจไหม ถ้ายังหยิบนั้นหยิบน้อยอยู่ไม่พอ นี่เราพอ ทุกบาททุกสตางค์ที่ได้มาเราออกช่วยทั้งนั้น ไม่ว่าที่ไหนทางใกล้ทางไกลออกตลอด ไปที่ไหนเป็นอย่างนั้น แม้ที่สุดไปตามถนนเห็นเขามาขายของ จอดรถลงไปซื้อของเขา ซื้อพอเป็นพิธีเอาแค่นี้ เอาเงินให้เขาไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันแหละ ถ้างได้จอดรถแล้วคนหนึ่งๆ ต้องให้หนึ่งพันๆ ไปเลย นี่ความเมตตาเห็นใหม่ ก็มันกระจายไปทั่วประเทศไทย ถ้าเป็นไฟเขียวไฟแดงดูพวกขายดอกไม้ ถึงไฟแดงไฟเขียวเปิดแล้วก็ตามโบกมือให้เขา ไปจอดรถคอยเขาอยู่นั้น เอาเงินให้เขา ไม่ให้มากแหละเพราะหลายเจ้าหลายคน ให้คนละสามร้อยๆ พวกดอกไม้ เป็นอย่างนั้นละ

ใครจะว่าหลวงตาบ๊วเป็นบ้า เราไม่ได้เป็น เฉพาะอย่างยิ่งพวกขายดอกไม้รอดหลวงตาบ๊วผ่านไปเขารู้หมด รถหลวงตาบ๊วไปไหนเขารู้ทั้งนั้น มันหากมีแปลกๆ อยู่ไ้เรื่องจ่ายออกไปด้วยความเมตตา นี่ไม่มากก็น้อยมีเป็นสายไปเลย เป็นอย่างนั้นละ ก็มันเป็นอยู่ในหัวใจครอบโลกธาตุ ท่านทั้งหลายฟัง ธรรมเมื่อได้เต็มหัวใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วความเมตตาครอบโลกธาตุ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ไปไหนมีแต่ความเมตตาสงสารๆ หมดนั้นแหละ อำนาจแห่งธรรมเป็นอย่างนั้น เข้ามาปรากฏที่หัวใจ เต็มหัวใจมีแต่ความเมตตา ไม่ถือสิทธิ์สักกับใคร เขาจะฆ่าก็ตายไปเฉยๆ ที่จะมีผูกอาฆาตมาดร้ายต่อเขาแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี เรียกว่าธรรมแท้ ถ้ากิเลสมีอาฆาตมาดร้ายกัน ก่อกรรมก่อเวรกัน นั่นคือกิเลส สำหรับธรรม แม้เขาฆ่าตายตายก็ตายไปเฉยๆ ตายด้วยความมีธรรมเต็มตัวๆ ไม่มีอะไรกับใคร

เพราะฉะนั้นอย่างลูกศิษย์ลูกหาเขามาอารักขาเราบ้าง เต็มอยู่ข้างนอก มารักษาทำไม เราไม่มีกรรมมีเวรกับใคร ใครจะฆ่าก็ฆ่าซิ เขาไม่ฆ่ามันก็จะตายอยู่แล้ว บอกอย่างนั้นแหละ เฉพาะอย่างยิ่งพวก ตชด.เต็มอยู่หน้าวัดทั้งวันทั้งคืน เขารักษาตลอดเวลา บอกเขาก็ไม่ฟัง เขาว่านายเขาสั่ง นายเขามีอำนาจยิ่งกว่าเรา เขาก็ปฏิบัติตามนายเขา เราก็เลยเฉย ปล่อยอย่างนั้นละพวก ตชด.ก็อยู่ด้วยกันอย่างนี้จะว่าไง

มาอยู่ด้วยกันในวัดนี้ต้องเป็นเหมือนอันเดียวกัน ครอบครัวยุติกัน มีอะไรกินด้วยกันใช้ด้วยกันหมด เราไม่มีคำว่าตระหนี่ถี่เหนียว เราบอกตรงๆ แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี มีแต่ความเมตตาสงสารล้วนๆ มีแต่จะให้ๆ โดยถ่ายเดียวเท่านั้น ให้ท่านทั้งหลายจำเอา นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้น ถ้างได้เต็มหัวใจแล้วเข้าไปหมดตั้งแต่ความเมตตาทั้งนั้น ความที่จะเอาๆ ไม่มี มีแต่ความเมตตา

อย่างที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย สมบัติเงินทองข้าวของเราที่ไหลเข้าๆ คลังหลวงไม่ใช่น้อย จากนั้นก็อรรถธรรมที่ประกาศ เวลานี้ตั้งร้อยกว่าสถานีวิทยุ นี่ละธรรมเข้าสู่ใจยิ่งสำคัญมาก ถ้าธรรมเข้าสู่ใจมันเห็นโทษเห็นคุณภายในใจ แล้วคลี่คลายตัวเอง แก้ไข

ดัดแปลงตัวเอง ดีขึ้นซึ่ในหัวใจ แล้วโลกก็ชุ่มเย็นไปหมด ไปที่ไหนเป็นเพื่อนเป็นเพื่อน ตายด้วยกันหมด ถ้าคนมีธรรมแล้วตายใจกันได้ ถ้าไม่มีธรรมแล้วเป็นเลี้ยนเป็นหนาม อยู่ในนั้นละ คอยที่จะขวางคอ ถ้ามีธรรมในใจแล้วไม่ต้องถามหา เป็นญาติเป็นมิตร อยู่บ้านใดเมืองใดไม่ต้องถาม ธรรมนั้นละเป็นญาติฝากเป็นฝากตาย ตายใจกันได้ เช่น อย่างพระที่มาอยู่ในนี้มีที่ประเทศนี้ ยกเพียงวัดป่าบ้านตาดเป็นเอกเทศเท่านั้น นี่คือ ธรรมร้อยกรองให้เรียบริ้อย เป็นอันเดียวกัน ใครมาเป็นหัวใจอันเดียวกัน สนิทกันเป็น อวัยวะอันเดียวกันหมดในวัดนี้ ผิดถูกชั่วดีจะคอยฟังหัวหน้า หัวหน้าก็ต้องเป็นธรรม

การแนะนำสั่งสอนดูว่ากล่าวต้องให้เป็นธรรมทั้งนั้น ผิดไม่ได้ เฉพาะอย่างยิ่ง เราเป็นหัวหน้า ถึงจะแผดขนาดไหนก็แผดเพื่อถาก อะไรมันคงอดมากถากแรงๆ ให้ มันดีเข้าใจไหม นี่เราแนะนำสั่งสอนดูว่ากล่าวหนักเบาเหมือนเขาถากไม้ นั่นละ คือ ถากคนให้ดี ท่านทั้งหลายจำเอานะ เวลานี้เราก็แก่มากแล้ว แก่มากทีเดียว กิริยาอาการ ก็เป็นอย่างนี้ละ ไปไหนโซซัดโซเซ ไม่ค่อยได้เรื่องได้ราว ตื่นขึ้นมาจะลุกไม่ขึ้นก็มีบท เวลามันจะเป็น

นี่พูดถึงเรื่องร่างกาย เรือนร่างของใจ แต่ใจไม่มีวัย พูดให้มันชัดเจน จำ ตลอดเวลา ยืนเดินนั่งนอนจำอยู่ในหัวใจตลอดเวลา พูดให้มันชัดเจนตามผลที่เรา อุตสาหะพยายามเสาะแสวงหามาได้จนถึงขั้นพอ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วพอ ไม่เอาอะไรทั้งนั้นในโลกอันนี้ มีแต่ความเมตตาจำหน่ายแจกออกไป ที่จะไปกว้านเอา มาไม่มีในหัวใจเรา เราพูดให้ชัดเจน นี่ละการปฏิบัติธรรมเป็นได้

พระพุทธรูปเจ้าเป็นศาสดาองค์เครื่องคล้ายสมัยหรือ องค์ทันสมัย ล้ายคล้ายสมัยมีแต่ กิเลสนั้นแหละ มันก็มีแต่จะได้จะเอาจะถูจะไถจะคดจะโกง รีดทุกแบบทุกฉบับ นี่คือ กิเลสกินไม่พอ นตฺถิ ตณฺหาสมา นที ไม่มีแม่น้ำใดที่จะมากยิ่งขึ้นกว่าแม่น้ำคือกิเลสตัณหา กิเลสตัณหาไม่มีฝั่ง แม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงมีฝั่งนะ ฝั่งมหาสมุทรมี แต่ฝั่งแห่ง แม่น้ำคือตัณหาไม่มี มีเท่าไรหมดๆ เหมือนไฟได้เชื้อ ไส้เข้าไปที่จะให้ไฟดับด้วยเชื้อไม่มี ไส้เข้าไปเท่าไรเปลวขึ้นจรดเมฆๆ นี่ละกิเลสตัณหาได้เท่าไรไม่พอ

คนจะตายเพราะความได้ไม่พอนะ เพราะกิเลสตัณหา เรื่องมีมีด้วยกันทุกคน เกิดมากับสมบัติเงินทองข้าวของ แต่มันไม่พอในหัวใจ เป็นเศรษฐกิจไม่พอ ถ้างกิเลส อยู่ในหัวใจใดแล้ว ไม่มีหัวใจใดจะเป็นสุข มีแต่ทุกข์ด้วยกัน เห็นเขามั่งมีศรีสุข เงินทอง ข้าวของกองเท่าภูเขาจะว่าเขาเป็นสุข ไม่สุข นั่นละกองทุกข์ใหญ่อยู่ตรงนั้น ถ้ามีธรรมใน ใจมีมากมีน้อยสุข จำเอานะคำนี้ มีมากมีน้อยสุข ถ้าธรรมมีเต็มหัวใจแล้วสุขล้นไม่มี อะไรเสมอ

ความสรรเสริญว่าดีขนาดไหนยกเข้ามาตกหมด ความนิินทาตกหมด คือไม่ได้ เลิศเลอยิ่งกว่าธรรมภายในใจที่เลิศอยู่ในใจแล้ว อะไรเข้ามาๆ ตกหมดๆ เพราะรู้ ธรรมชาตินั้นไม่ได้ เข้าใจใหม่ละ เอาละพอ เหนื่อย ซ้ำอีกทีหนึ่ง ให้พากันสนใจใน อรรถในธรรมนะ อย่าเป็นบ้ากับกิเลสตัณหา มันจะจมกันหมดนั่นละ มันจมมาตั้งกับตั้ง กลับไปแล้วมันจะพาจมตลอด เพราะกิเลสตัณหาไม่พาใครฟื้นฟูนะ ให้มีความสุขเพราะ กิเลสตัณหาไม่มี นอกจากธรรม เพราะฉะนั้นจึงให้เสาะแสวงหาธรรม อย่าลืมนิยามธรรม

ไปไหนมาไหนพุทโธ ธัมโม หรือสังโฆ ให้ติดอยู่กับหัวใจ ความระลึกผิดถูกชั่วดี ใจเป็นนักรู้ให้ดูหัวใจตัวเอง มันผิดถูกชั่วดีตรงไหนแก้กันตรงนั้น อย่าไปแก้ที่อื่น แก้คน นั้นไม่ดีแก้คนนี่ไม่ดี ให้เขาดีไม่ได้ถ้าเจ้าของไม่ดี ถ้าเจ้าของดีแล้วแก้ไม่แก้ก็ติดอยู่ในใจ จำเอาละ นี่เทศน์ซ้ำๆ ซากๆ เขาจะว่าหลงตาบวเป็นบ้าเทศน์ซ้ำซาก ให้พร

พอเห็นหมา นันตันกะจิ้งฉมันเป็นพุ่มอยู่นั้น โอ้ย ต่อมันทำรังเท่านั้นไม่เห็นนะ ต่ำๆ พอดีหัวหมานั้นละ สูงขนาดหัวหมา มันทำรังอยู่นั้น พระก็ไม่เห็น ล้างบาตรก็สาด ไปตรงนั้น รังต่ออยู่นี้ พอสาดน้ำไปมันก็มีข้าวเศษตกไป หมากาเก็บกินๆ เป็นประจำ ไม่รู้ว่ามิรังต่ออยู่นั้น วันนั้นเหยื่อพระท่านสาดเข้าไปนั้น หมากก็เข้าไปกิน พระท่านสาด ข้าวเศษบาตรเข้าไปนั้นข้างๆ หมากเข้าไปกิน กินแล้วไปกัดกัน กัดกันใส่กับรังต่อ โอ้ย ต่อพืดเอาหนีไม่ทราบตัวไหนแพ้วตัวไหนชนะ ฟังเสียงร้องลั่นวัด จนกระทั่งสี่โมงห้าโมง ยิ่งร้องแหง็กๆ อยู่ คือพิษมันแสดงมันยังไม่หมด มันร้องแหง็กๆ อยู่ตามป่า เห็นใหม่ ละต่อเป็นกรรมการตัดสินให้ ไม่มีใครแพ้ใครชนะ ร้องแหง็กๆ เหมือนกันหมด เอาละ ไปละ

เหนื่อย วันนี้ผิดปรกติตั้งแต่ตื่นนอน มันหากเป็นของมันเอง คนแก่เป็นอย่าง นั้นละ อะไรๆ ฉันทไม่ได้ มองดูชัดๆ ฝันฉันทนิดหน่อย มันเป็นของมันเอง

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ